

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Waldemar Płóciennik

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

w sprawie A.Z.
skazanego z art. 279 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu,
w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 27 stycznia 2026 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść
od wyroku Sądu Rejonowego w Oświęcimiu
z dnia 31 lipca 2024 r., sygn. akt II K 175/23,

I. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonego A.Z. i
na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. umarza postępowanie w tym
zakresie;

II. kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa.

Jarosław Matras

Michał Laskowski

Waldemar Płóciennik

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 lipca 2024 r., w sprawie o sygn. akt II K 175/23, Sąd Rejonowy w Oświęcimiu uznał m.in. A.Z. za winnego trzech występów (dwóch z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. przy zast. art. 283 k.k. oraz jednego z art. 279 § 1 k.k. przy zast. art. 283 k.k.) popełnionych w ciągu przestępstw, za co na podstawie art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. przy zast. art. 37a § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w rozmiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Nadto na mocy art. 46 § 1 k.k. wyrokiem tym nałożono na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody, a także orzeczono o kosztach postępowania.

Orzeczenie w tym zakresie (apelację wywiedziono jedynie co do oskarżonej I.Z.) nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 8 sierpnia 2024 r.

Kasację na korzyść oskarżonego wniósł Prokurator Generalny podnosząc zarzut rażącego naruszenia przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., polegającego na przeprowadzeniu postępowania i wydaniu wobec A.Z. wyroku skazującego, podczas gdy oskarżony zmarł przed jego wydaniem, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej A.Z. i umorzenie w tym zakresie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Z dołączonego do akt sprawy odpisu skróconego aktu zgonu (k. 208) wynika, że w dniu 18 czerwca 2024 r. oskarżony A.Z. zmarł, a w dniu 31 lipca 2024 r. wydany został wobec niego wyrok skazujący. Choć sąd pierwszej instancji nie miał w dacie wydania wyroku wiedzy co do śmierci oskarżonego, to jest oczywiste, że w dacie wyrokowania istniała przeszkoda procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. Prawidłowym postąpieniem powinno być zatem wówczas umorzenie postępowania. Skoro jednak do wydania wyroku skazującego doszło, to konieczne stało się

uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej A.Z. i umorzenie w tym zakresie postępowania karnego.

Orzeczenie o kosztach procesu wynika z treści art. 632 pkt 2 k.p.k.

Z tych powodów orzeczono jak w wyroku.

Jarosław Matras Michał Laskowski Waldemar Płóciennik

[WB]

[a.ł.]